

ring ikke længere kan tillægges større selvstændig betydning.

Der henvises herom til betænkning nr. 792/1977 side 15 og 16.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser af at udvide forslaget dækningsområde med ulykkestilfælde, indtrådt på vej til og fra arbejde, henvises til socialministeriets svar på spørgsmål 21, hvoraf det fremgår, at svenske og finske opgørelser overført til danske forhold vil medføre en udgiftsforøgelse på mellem 40 og 55 mill. kr. årligt.

Under hensyn til de overvejelser, som udvalget til revision af ulykkesforsikringsloven har gjort sig om de økonomiske konsekvenser af at udvide lovens dækningsområde, finder socialministeriet ikke anledning til at stille ændringsforslag, således at transport til og fra arbejde omfattes af loven.

Spørgsmål 21 b:

Den stigning i forsikringspræmien, som ville følge af at lade arbejdsskade under transport til og fra arbejdet være omfattet, bedes oplyst, såvel i absolutte tal som i procent.

Svar:

Skadesudgifterne for forsikringsselskaberne ved udvidelse af forsikringen til at dække under transport til og fra arbejde skønnes efter finske og svenske erfaringer at blive mellem 40 og 55 mill. kr. årlig. Hertil kommer selskabernes administrationsudgifter ved udvidelsen.

Til dækning heraf kan påregnes en forhøjelse af forsikringspræmierne på gennemsnitlig mellem 15 og 20 pct. Det må bemærkes, at da færdselsrisikoen vil være lige stor for alle grupper forsikrede, vil præmieforhøjelsen blive forholdsmæssig kraftigst for de erhverv, hvor præmien er lavest, f. eks. kontor- og butikspersonale.

Yderligere beregnes statens udgifter til dækning af skader, der har ramt personer beskæftiget i staten, at blive ca. 2,7 mill. kr. + ca. 0,5 mill. kr. til skadelidte værnepligtige. Hertil kommer den yderligere arbejdsbyrde i sikringsstyrelsen, hvor der må ske en personaleudvidelse, formentlig med 10-12 personer.

Spørgsmål 21 c:

Stigningen i præmien bedes belyst ved *absolutte tal*, jfr. spørgsmål 21 b, gerne både for så vidt angår den *totale* præmiesum som præmien for en heltidsbeskæftiget arbejder.

Svar:

Sikringsstyrelsen har drøftet spørgsmålet med en række forsikringsselskaber, der – med alle forbehold – har skønnet, at præmien for en helårsarbejder vil stige med 50-60 kr. (april 1977-niveau) ved inddragelse af ulykkestilfælde indtruffet på vej til og fra arbejde under lovens område.

Da der er ca. 1,4 mill. forsikrede helårsarbejdere, kan den samlet præmiestigning – også med alle forbehold – anslås til 70-85 mill. kr.

Socialministeriets skøn i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 21 b lå således i underkanten.

Spørgsmål 22:

Ligeledes ønskes det ved eksempler belyst, hvilken forskel de foreslåede ændringer vil medføre for erstatningsudmålingen, såvel ved lavere som højere grader af invaliditet (mén).

Svar:

Der henvises til nedenfor aftrykte kapitel V fra betænkningen nr. 792/1977.

Kapitel V.

Erstatningernes størrelse efter udvalgets forslag og de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Beregningerne er foretaget på grundlag af den forventede maksimale årsløn fra 1. april 1977 på 76.750 kr.

A. Erstatningernes størrelse.

1. Erstatning for tab af erhvervssevne.

Erstatningerne udbetales efter gældende lov i princippet altid i form af løbende rente. Ved invaliditetsgrader under 50 pct. omsættes renten dog normalt og uden den renteberettigedes samtykke til et kapitalbeløb een gang for alle, idet den årlige rente ganges med en faktor, der for invaliditeter indtil 15 pct. er 7½. Ved 18 pct. invaliditet er faktoren 8¼ og ved 20 pct. 8½. Ved højere invaliditetsgrader afhænger faktoren af skadelidtes alder og køn, idet der foruden invaliditetsgraden tages hensyn til den pågældendes forventede restlevetid (livrenteprincippet).